

fejerlauget af 11. Februar 1778 meddelte Oplysninger fandtes der saaledes umiddelbart efter Brandpolitilovens Ikrafttræden ialt 386 ikke-faglærte Skorstensfejere paa Landet; men dette Tal er nu faldet til ca. 320. Da derhos de ikke-faglærte Skorstensfejeres Distrikter i Reglen er væsentlig mindre end de faglærtes, er de ikke-faglærtes Andel i den samlede Skorstensfejning kun ringe. For hele Landet udgør de ikke-faglærte Skorstensfejeres Andel i de samlede Indtægter ved Skorstensfejning saaledes kun ca. 14 pCt. Tager man de i Landdistrikterne bosatte Skorstensfejere for sig, stiger Andelen dog til ca. 24 pCt.

For at Skorstensfejeren skal kunne udføre sine Pligter med Hensyn til Tilsynet med Overholdelsen af Brandpolitilovgivningen paa fyldestgørende Maade, maa det derhos anses for at være af væsentlig Betydning, at hans Stilling gøres saaledes uafhængig, at Skorstensfejningen ikke kan fratages ham af den private, som maatte være utilfreds med, at han har udsat Mangler ved det foretagne Syn. Som Følge heraf foreslaas derfor ogsaa Lovens Stk. 5 ophævet.

Man har endvidere foreslaaet, at de af Amtsraadet fastsatte Takster for Skorstensfejernes Arbejde skal kunne ændres af Justitsministeriet, naar Hensynet til Ensartetheden taler derfor. Taksterne er i Øjeblikket meget varierende fra Amt til Amt. Saaledes betales der i Frederiksborg Amt 1 Kr. for Fejning af en snæver Skorsten af indtil 8 m, medens der i Aabenraa Amt kun betales 50 Øre for en tilsvarende Skorsten og i Sønderborg og Viborg Amter 50 Øre for en Skorsten paa indtil 7 m. Da en saa stor Forskel mellem Taksternes Størrelse næppe kan begrundes sagligt, har man ment det paakrævet at give Justitsministeriet Adgang til at regulere Taksterne. Om eventuelt Vederlag for det Arbejde, der ud over Skorstensfejningen og Brandsynene paahviler Skorstensfejere i Medfør af Lovens § 53, er der derhos givet en ny Regel i § 53, Stk. 5.

Justitsministeriet har endvidere modtaget en Henvendelse fra Skorstensfejersvendenes Fagforbund om yderligere Regulering af Skorstensfejernes Forhold. Henvendelsen gaar navnlig ud paa Fastsættelse af Aldersgrænse for Skorstensfejere og Forbud mod, at Enken fortsætter Skorstensfejers Virksomhed. Endvidere ønskes det bl. a. paabudt, at ledige Stillinger som Skorstensfejer skal bekendtgøres i Statstidende eller paa anden Maade bringes til Forbundets Kundskab, og at samtlige indkomne Ansøgninger om en ledig Stilling skal med-

følge ved Sagens Indsendelse til Amtet. Spørgsmaalet om Fastsættelse af Aldersgrænse kan imidlertid ikke anses egnet til Ordning gennem Lovgivning, da Skorstensfejere ikke lønnes af Staten, men af det af de private for Skorstensfejning m. m. betalte Vederlag. Heller ikke de andre af Forbundet rejste Spørgsmaal kan give Anledning til Lovændring, idet Spørgsmaalene vil kunne ordnes tilfredsstillende administrativt.

Det fremsatte Forslag lader endelig de nugældende Bestemmelser om Skorstensfejers Pligt til at afgive Indberetning til Brandfogden om forefundne Mangler ved Skorstenene samt om Brandfogdens Pligt til at efterse Kontrolbøgerne 1 Gang aarlig udgaa af Loven. Denne Pligt betragtes af Brandfogderne som ret byrdefuld, hvilket maa anses som en væsentlig Aarsag til, at de fleste Brandfogder har begæret sig fritaget for Hvervet, naar den i § 29 foreskrevne mindste Funktionstid af 3 Aar er udløbet. Da det, naar Brandvæsenet skal fungere tilfredsstillende, er af stor Betydning, at dets Ledelse ikke skifter for hyppigt, og da det — navnlig naar Skorstensfejningen som foreslaaet gaar over til faglærte Skorstensfejere — ikke skønnes at være paakrævet at lade Brandfogden føre Kontrol med Skorstensfejeren, har man ment ved Forslaget at burde lette Brandfogdens Hverv, saaledes at man kan forvente, at Brandfogderne i større Omfang end hidtil vil være villige til at udføre Hvervet i en længere Aarrække. Det samme Formaal tilstræbes ved Ændringsforslagene til § 29 og til Dels § 51.

Til § 23.

Ændringerne, der er foreslaaet dels af Dansk Jagtforening, dels af Landsjagtforeningen af 1923, tilsigter at hindre Afbrænding af Hede og Siv i Foraaret og Forsommeren, hvorved megen Vildtyngel ofte gaar til Grunde. Forslaget er tiltraadt af Jagtraadet, Landbrugsraadet, Ministeriet for Landbrug og Fiskeri og Dansk Brandværns-Komité. Sidstnævnte har udtalt, at der er saa meget mere Grund til Ændringen, som der haves Erfaringer for store Tørkebrande i April—Maj Maaneder.

Til § 29.

Det foreslaas, at der skal kunne tillægges Brandfogden et aarligt Honorar for hans Virksomhed. Om Begrundelsen herfor henvises til Bemærkningerne ovenfor.

Til § 35.

Forslaget aabner Mulighed for, at Pligten til at anskaffe og vedligeholde Stiger